

ת"פ 11734/06/22 - מדינת ישראל נגד מחמוד אבו נאב

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 11734-06-22 מדינת ישראל נ' אבו נאב(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אוהד גורדון המאשימה	מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים - עו"ד ס' מרדכי
נגד הנאשם		מחמוד אבו נאב ע"י ב"כ עו"ד מ' מחמוד

גזר דין

רקע

1. ביום 14.12.22 הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בכתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון. כתב האישום כולל חמישה אישומים.
 2. לפי העובדות בהן הורשע הנאשם, החל מיום 2.4.22, במהלך חודש הרמדאן 2022, התרחשו באזור הר הבית והעיר העתיקה בירושלים אירועי הפרות סדר, התפרעויות ותקיפות שכללו פגיעה בכוחות הביטחון ובאזרחים וזאת על רקע לאומי וגזעני.
 3. לפי האישום הראשון, ביום 5.5.22, בו חל יום העצמאות והסתיים עיד אל פיטר, אישרה המשטרה ליהודים לבקר בהר הבית, בין היתר בין השעות 07:00-11:00. מסלול הביקורים כלל מעבר ברחבה אשר לפני מסגד אל-אקצא. בשל ביקורים, ובהמשך לאמור בפסקה הקודמת, החל מהשעה 06:30 ועד השעה 12:00 לערך, החלה התפרעות המונית מתוכננת בהשתתפות מאות ובהם הנאשם, בתוך שטח הר הבית. בין השאר הכינו המתפרעים מראש ערימות של אבנים בתוך המסגד, כדי ליידותן לעבר יהודים ולעבר כוחות הביטחון. מתחילת הביקורים, סמוך לשעה 07:00, התאספו מאות מתפרעים ובהם הנאשם ברחבה, סמוך למסלול המבקרים היהודים והחלו לקללם ולקלל את כוחות הביטחון שליוו אותם. בין השאר צעקו המתפרעים והנאשם "אללה אכבר", "ברוך ודם נפדה אלא-אקצה" ו-"ח'יבר ח'יבר יא יהוד צבאו של מוחמד עוד יחזור", כדי להפחידם ולהפריע להם. בסמוך לשעה 07:50, במקביל לניסיונות פיזור של כוחות הביטחון, החלו עשרות מתפרעים, חלקם רעולי פנים, ליידות לעבר המבקרים וכוחות הביטחון אבנים, כיסאות ומטעני צינור ואף גרמו לפציעת מספר שוטרים שנדרשו לטיפול רפואי. בתגובה, הדפו כוחות הביטחון את המתפרעים והנאשם לתוך המסגד ונעלו את שעריו. אז החלו המתפרעים והנאשם ליידות מתוך המסגד אבנים וכיסאות אל עבר השוטרים, דרך חלון שבור מעל אחד לשערי המסגד.
- הנאשם נטל חלק בהתפרעות לאחר שהצטייד בחולצה שחורה בה השתמש כרעלת פנים, ותוך שהתעטף בדגל

ארגון הטרור חמאס. הוא השליך מספר אבנים בגודל מחצית כף יד, דרך החלון לעבר השוטרים שבחוץ. כן יידה כיסא דרך החלון לעבר השוטרים.

בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 1274(1), (2) ו-3 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

4. לפי האישום השני, במועד שאינו ידוע החליט הנאשם להכניס זיקוקים שרכש בעבר למתחם הר הבית, כדי לירות אותם לעבר כוחות הביטחון במהלך התפרעויות. הוא הגיע להר הבית בשעות הבוקר המוקדמות כשהזיקוקים בידיו, בתוך שקית. כשנוכח כי יתקשה להכניס את הזיקוקים בשל הבדיקה הביטחונית בכניסה, פנה לאישה שזהותה אינה ידועה בבקשה כי תכניס את השקית. היא הסכימה, מבלי שידעה מהו תוכן השקית, הכניסה אותה להר הבית והעבירה אותה לנאשם ברחבת המסגד. הנאשם החביא את הזיקוקים בין אבנים במתחם הר הבית.

ביום 29.4.22, על רקע התקופה המתוחה שתוארה לעיל, הגיע הנאשם להר הבית כדי להתפלל ולהשתתף בעימותים. לאחר התפילה החליט להתחיל בהתפרעות כנגד כוחות הביטחון. הוא פנה לאחר שזהותו אינה ידועה וביקשו להביא את הזיקוקים. האחר עשה כן ומסר את הזיקוקים לנאשם. אז חילק הנאשם זיקוק אחד לכל אחד מששת חבריו אשר היו עמו, על מנת שירו אותם באוויר, כדי למשוך שוטרים למקום ולתקוף אותם. כך עשו, ואף הנאשם ירה מספר זיקוקים לאוויר. כששוטרים התקרבו לעברם, יידו הנאשם וחבריו אבנים אל השוטרים. הנאשם יידה מספר אבנים בגודל חצי כף יד לעבר השוטרים, ממרחק של כ-100 מטרים, כשהוא רעול פנים.

בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, והפרעה לשוטרים בנסיבות מחמירות לפי סעיף 275א לחוק העונשין.

5. לפי האישום השלישי, בתאריך שאינו ידוע במדויק אך במהלך חודש הרמדאן 2022, החליט הנאשם להגיע להר הבית על מנת להשתתף בעימותים, כשהוא מסתיר סכין במכנסיו ומצטייד בחולצה שחורה ובבד "כאפיה" שחור כרעלת פנים. הנאשם הגיע להר הבית סמוך לשעה 4:00, לתפילת הבוקר. לאחריה, החלו עימותים במקום, ועשרות צעירים יידו אבנים, כסאות וזיקוקים לעבר כוחות הביטחון. הנאשם השתתף בכך ויידה לעבר שוטרים שלוש אבנים בגודל כף יד ממרחק של כמאה מטרים.

לאחר שהשוטרים החלו להתקרב לעבר המתפרעים, ברח הנאשם לעבר המסגד שם התעטף בדגל חמאס, לקח קוראן, העביר את הסכין לכיסו והחל לחפש שוטר המכה נשים על מנת לדקרו ולרצחו. זאת, תוך שקרא בקול "לימד אותנו אחמד יאסין להניף את הקוראן יחד עם הסכין". הנאשם הבחין בשוטרים שהיכו נשים, אך בחר שלא לבצע את הפיגוע נוכח פחדו על עצמו ועל משפחתו. הוא שב עם הסכין לביתו.

בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין, הפרעה לשוטרים בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 275א לחוק העונשין והחזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

6. לפי האישום הרביעי, ביום 22.4.22 הגיע הנאשם להר הבית כדי להתפלל ולהשתתף בעימותים. לאחר התפילה החלה התפרעות סמוך למסגד, בהשתתפות מאות, במהלכה יידו המתפרעים אבנים, כיסאות וזיקוקים לעבר כוחות הביטחון. הנאשם נטל חלק בהתפרעות כשהוא רעול פנים, ויידה מספר אבנים בגודל חצי כף יד לעבר שוטרים ממרחק של כמאה מטרים.

בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין והפרעה לשוטרים בנסיבות

מחמירות, לפי סעיף 275א לחוק העונשין.

7. לפי האישום החמישי, בתאריך שאינו ידוע במדויק במהלך חודש הרמדאן 2022 וכן במהלך פסח 2022, התרחשה בהר הבית, לאחר תפילת הבוקר, התפרעות סמוך למסגד. במהלכה, יידו המתפרעים אבנים, כיסאות, זיקוקים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון. האחרונים הדפו את המתפרעים ובהם הנאשם לתוך המסגד ונעלו את שעריו. אז יידו המתפרעים והנאשם מתוך המסגד אבנים וכיסאות לעבר שוטרים שעמדו מחוץ למסגד, דרך החלון השבור הנזכר לעיל. השוטרים הסתכנו בכך שנדרשו מפעם לפעם לעמוד בסמוך לשער, כדי למנוע את פריצתו.

הנאשם, שהגיע להר הבית על מנת להשתתף בהתפרעות, נטל בה חלק לאחר שהצטייד מראש ברעלת פנים שחורה. הוא לקח בקבוק תבערה מאחר שזהותו אינה ידועה, והשליכו דרך החלון לעבר השוטרים. הבקבוק פגע בחלון המסגד, החל להתלקח והיה עלול לשרוף את המסגד. הנאשם טיפס על סולם, אחז בבקבוק התבערה ויידה אותו אל מחוץ לחלון, לעבר השוטרים.

בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירות של נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, הצתה לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק העונשין, והפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 275א לחוק העונשין.

נתונים לעונש ותסקיר שירות המבחן

8. לנאשם הרשעה קודמת משנת 2018 בהליך, שהתנהל בבית המשפט לנוער. דובר בעבירות של פציעה, ניסיון לתקיפת שוטר כשהוא מזוין בנשק, ניסיון לתקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, ניסיון לתקיפת שוטר בידי שלושה או יותר, ניסיון לחבלה כשהעבריין מזוין וכן ארבע עבירות סיוע, שבוצעו באירוע משנת 2017. בגין, נדון הנאשם לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ומבחן.

9. ביום 26.3.23 הוגש תסקיר שירות המבחן, שהציג את נסיבותיו של הנאשם. הוא צעיר כבן 20, רווק, טרם מעצרו עבד בניקיון, עבודה בה החל לאחר שעזב את ספסל הלימודים בגיל 16. הוא דיווח על מצב כלכלי מורכב של משפחתו, שהחריף עם מעצרו ועם פציעת אחיו הגדול בתאונה.

הנאשם התייחס להרשעתו הקודמת וכפר באחריותו לה. גם בנוגע לעבירות מושא הליך זה התקשה ליטול אחריות, נטה למזער את מעורבותו והכחיש חלק מהעובדות. הוא טען שנגרר אחר חברה שולית, שלל קשר לארגוני טרור והתקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן או להתייחס למניעיו לביצוע המעשים.

שירות המבחן ציין גורמי סיכון, ובהם התרשמות מבחור המתקשה לגלות יציבות תפקודית, מעורב בעבריינות טרור ולא הורתע מן ההליך הקודם שהתנהל בעניינו. שירות המבחן נמנע מהמלצה על חלופת ענישה או שיקום בקהילה, והמליץ כי יוטל על הנאשם מאסר וכן מאסר מותנה.

10. כראיה לעונש מטעם ההגנה, הוצגה תעודה רפואית המעלה - נכון לשנת 2017 ובעקבות המקרה מושא הרשעתו הקודמת - הפרעות הסתגלות והתנהגות של הנאשם, עם אפקטים חרדתיים ונוספים.

הטיעון לעונש

11. המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת המעשים ועל פגיעתם בערכים המוגנים. הודגשו התקופה בה בוצעו העבירות, ואלמנטים מחמירים מתוך האישומים השונים. נטען שהמעשים יצרו סיכון רב ופוטנציאל נזק גבוה. צוינו הרקע האידאולוגי-לאומני למעשים, הרצון לפגוע בכוחות הביטחון, נפיצות המיקום, ריבוי המעשים והשימוש המסוכן בבקבוק תבערה. נטען שיש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום.

המאשימה הפנתה לפסיקה, שחלקה עוסק בנאשמים קטינים, לתמיכה בטיעוניה וטענה שבענייננו יש לאמץ קנה מידה מחמיר יותר היות שמדובר בבגיר. נטען, שלאישום הראשון יש לקבוע מתחם שנע בין 12-24 חודשי מאסר, לאישומים השני והשלישי 10-20 חודשים, לרביעי 8-20 חודשים, ולאישום החמישי 40-60 חודשים. כך לצד עונשים נלווים. בשים לב להרשעתו הקודמת של הנאשם, לצורך בהרתעה ולתסקיר שתואר כשלילי, התבקש לגזור לנאשם עונש של 66 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס.

12. ההגנה טענה שיש לקבוע מתחם עונש אחד לכל המעשים. נטען שרוב האישומים מצוי בסמכות בית משפט השלום משדובר בידיו אבנים. צוין שהנאשם לא הורשע בעבירות לפי חוק המאבק בטרור.

גם ההגנה הפנתה לפסיקה, לתמיכה בטיעוניה וטענה כי הענישה המקובלת נמוכה מזו שנטענה בידי המאשימה, וכי עמדתה של האחרונה מופרזת. צוינו הגיל הצעיר של הנאשם, העדר נזק בפועל ממעשיו, ונטילת האחריות שלו. נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 8-36 חודשי מאסר בפועל, וכי יש לגזור עונש שלא עולה על 20 חודשי מאסר בפועל.

13. הנאשם לא חפץ להוסיף דברים.

דין

מתחם העונש ההולם

14. הגם שהנאשם נותן את הדין בגין חמישה אישומים, העוסקים במקרים שונים, הרי שמדובר במקרים שיש ביניהם קשר ענייני הדוק, המלמד כי מדובר ב"אירוע" אחד לצורך קביעת מתחם העונש (לאפיון ה"אירוע" העוסק במספר עבירות לצרכי סעיף 40(א) לחוק העונשין בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" ראו, למשל, ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.16), ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015), ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14), ע"פ 2240/21 מדינת ישראל נ' שחר (8.11.21)).

כלל המקרים התרחשו בסביבת חודש הרמדאן 2022, על רקע המתיחות שחלה באותה עת ובמסגרת התפרעויות, שהתרחשו באותו מקום - הר הבית. בנוסף, הגם שהאקטים הספציפיים שביצע הנאשם אינם זהים בכל מקרה ומקרה, הרי שקיים מכנה משותף רחב בין המקרים שעניינו במניע הזהה למעשים, ובהיותם מעשים של פגיעה באחרים או שנועדו לאפשר פגיעה באחרים, בין אם מבקרים או כוחות הביטחון, מחוץ למסגד אל-אקצא ומתוכם. קווים משותפים נוספים בין חלק מן המקרים מצויים באקטים כגון יידוי אבנים וחפצים לעבר שוטרים, ניצול החלון השבור לצורך זה, או היות הנאשם רעול פנים.

בנסיבות אלה, יש לקבוע מתחם עונש לכלל העבירות שביצע הנאשם, אך אין בכך לגרוע ממשקלן של העבירות והאקטים הספציפיים, כמו גם מריבוי המעשים וחזרתם על עצמם, ואלה יישקלו בעיצוב המתחם.

15. הנאשם חטא במעשים חמורים. התפרעויות אלימות של רבים על רקע לאומני, והשימוש במסגרתן באמצעי חבלה כאבנים, בקבוקי תבערה, זיקוקים או חפצים המושלכים לעבר גופם של אנשי כוחות הביטחון או אחרים, מסכנים את הערכים המוגנים שעניינם בשמירה על הסדר הציבורי, על ביטחון הציבור ועל שלמות הגוף והרכוש. בפסיקה הודגש, כי:-

"[...] התפרעויות של המונים בכלל, ועל רקע לאומני בפרט, צריכות לזכות בתגובה עונשית קשה וכואבת, ויהיה מוצאם של המתפרעים אשר יהיה. כך נוהגת מדינת חוק. כך זכאים לצפות כל הבאים בשעריו של בית המשפט (ע"פ 2285/05 מדינת ישראל נ' חמד (5.12.2005))

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות התפרעויות המונים, אשר מציבות סכנה ישירה וממשית לחיי אדם, ואף עלולות להוביל לפגיעות רציניות בגוף ורכוש. לפיכך, נקבע כי יש לנקוט במדיניות ענישה אשר תרתיע עמוד 4

ותרסן התפרעויות העלולות לסחוף המון רב ולצאת מגדר שליטה" (ע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' אסווד (24.2.22)). ראו גם ע"פ 2313/22 סרור נ' מדינת ישראל (7.11.22)).

16. מספר אלמנטים מדגישים את חומרת מעשי הנאשם. כך רגישות המקום בו בחר לבצע את מעשיו: מסגד אל אקצא שעל הר הבית, שעניים רבות נשואות אליו ושבשל משמעותו לרבים, ההתפרעויות בו עלולות לגלוש ולהצית אלימות רחבת-היקף (לעניין זה ראו ע"פ 9821/16 פלוני נ' מדינת ישראל (30.11.17), ע"פ 2579/14 פרחאן נ' מדינת ישראל (25.5.15), ע"פ 9821/16 פלוני נ' מדינת ישראל (30.11.17)). כך גם רגישות התקופה בה בוצעו המעשים, של חודש הרמדאן, המעצימה את החשש האמור ואת האתגר המערכתי שבהתמודדות עם התפרעויות בתקופה זו.

17. עוד יצוינו הישנות המעשים ותדירותם. בפרק זמן שאינו ממושך, חזר הנאשם וחטא במעורבות בחמישה מקרים שונים. הדבר מאפיין את חלקו של הנאשם, ככזה שאינו בגדר היסחפות אחר אחרים או מעורבות מזדמנת, כי אם החלטה מודעת לחזור ולשלב את הגעתו למסגד לצרכי תפילה, עם עימותים אלימים. זאת, על רקע אידאולוגי-לאומני שבא לידי ביטוי בטיב המעשים ובאלמנטים כגון הקריאות שצוטטו לעיל, בהן נטל הנאשם חלק, התעטפות בדגל ארגון הטרור חמאס, או ההחלטה לבצע פיגוע דקירה שקודמה עד לשלב מסוים, לרבות בהצטיידות בסכין, אך לא מומשה.

18. במסגרת המעשים, חטא הנאשם בידי חוזר ונשנה של אבנים גדולות וחפצים לעבר שוטרים ומבקרים, כשהוא רעול פנים למניעת זיהוי ותפיסה. גישתו הפסולה מודגמת בהסלמת השימוש באמצעי פגיעה, לכדי יידוי של בקבוק תבערה - אמצעי, שפגיעתו הפוטנציאלית קשה; או בהחלטה ליזום עימותים ולהבריח לצורך זה זיקוקים למתחם ההר, בהם עשה שימוש כדי ליזום תקיפה של שוטרים, כמפורט בעובדות האישום השני. המכלול מציג את הנאשם כדמות דומיננטית בהפרות הסדר האמורות, דבר שיש בו להדגיש את חומרת מעשיו.

19. יש להוסיף ולתת את הדעת לנזק שנגרם, לרבות הצורך של כוחות הביטחון לנהל "קרבות" עם המתפרעים תוך סיכון עצמי, והפגיעה של מספר שוטרים (הנזכרת באישום הראשון הגם שלא יוחסה למעשה ישיר של הנאשם). מנגד, יישקל לקולה כי לא נטען לנזק שנגרם בידי הנאשם עצמו.

20. לצד הנזק בפועל, יש לשקול את פוטנציאל הנזק. נוכח האמצעים ששימשו את הנאשם בניסיון לפגוע באחרים ועצמת האירועים בהם השתתף, המדובר בפוטנציאל לא מבוטל לפגיעה בגוף, וכאמור גם סיכון להתרחבות המהומות.

21. מבט אל הענישה הנוהגת מציג יישום של מדיניות הענישה עליה עמדתי לעיל, העוסקת במקרי התפרעות ואלימות, בדרך של גזירת עונשי מאסר לתקופות של עשרות חודשים. כך גם בעניינם של צעירים, ואף נטולי עבר פלילי.

למשל, בת"פ (מחוזי י-ם) 49353-07-21 מדינת ישראל נ' גית (17.11.2022) נדון מי שבגיל 19 וחצי השתתף בארבעה מקרי התפרעות, אחד מהם בהר הבית, בהם יידה אבנים וירה זיקוקים כלפי בתי יהודים וכלפי שוטרים. הוא הודה במעשים, ושירות המבחן המליץ לגזור לו עונש מרתיע אך בשים לב לשיקולי שיקומו. נפסק, כי מתחם העונש ההולם בעניינו כולל מאסר לתקופה שבין 32-48 חודשים. בהעדר הרשעות, נוכח נטילת אחריות והבעת חרטה, ומשההליך שימש עבורו גורם מרתיע, נגזרו עליו 32 חודשי מאסר ומאסר על תנאי.

בת"פ (מחוזי י-ם) 40118-06-21 מדינת ישראל נ' ראזם (5.1.2022) נדונו עבירות שבוצעו על רקע התקופה הטעונה שקדמה למבצע "שומר החומות". הנאשם שם, צעיר כבן 19 ללא הרשעות קודמות, הורשע לפי הודאתו בכך שהשתתף בהתפרעות ברחבת הר הבית בתום תפילות יום השישי, ויידה לעבר כוחות הביטחון מספר אבנים

גדולות ממרחק קצר. בנוסף, הצית בקבוק תבערה ויידה אותו לעבר הכוחות ממרחק דומה. במקרה נוסף השתתף בהתפרעות בשכונת בית חנינה בירושלים שכללה הצתת פחים וחסימת צירים, ויידה אבנים לעבר כוחות הביטחון ממרחק קצר. נקבע כי מתחם העונש ההולם למעשים נע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל, בתוספת מאסר על תנאי וקנס. בשל נסיבות הנאשם ומאידך פערים בנטילת האחריות והמלצת שירות המבחן על מאסר לא ארוך, נגזרו לאותו נאשם 25 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס.

בע"פ 2390/17 מרזיק נ' מדינת ישראל (28.12.2017) נדונה השתתפות במספר התפרעויות כנגד כוחות הביטחון, שתיים מהן בשועפאט (תוך יידוי בקבוק תבערה לעבר כוחות הביטחון, יידוי אבנים וירי זיקוקים), האחת בהר הבית במסגרתה גנב מגן מתחנת משטרה שנפרצה, והתפרעות נוספת בג'בל מוכבר. לצד אלה, הורשע המערער שם ביציאה שלא כדין לפי סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, בשל השתתפות במחנה בלבנון ונטילת חלק בפעילות הסברה בנוגע לפעולות חיזבאללה. בבית משפט זה נגזר עונש של 48 חודשי מאסר בפועל, ומאסרים על תנאי. בית המשפט העליון עמד על ההכרח בענישה הולמת ועל מגמת ההחמרה בענישה בעבירות מהסוג האמור, אך בשל נטילת האחריות, התנהגות נורמטיבית ותרומה לחברה, וכדי לעודד את המערער, החליט שחמישה חודשי מאסר, שנגזרו בשל עבירת היציאה שלא כדין, ירוצו בחופף ליתרת העונש כך שבסך הכל נגזר על המערער לרצות 43 חודשי מאסר.

בע"פ 9723/16 נאצר נ' מדינת ישראל (26.10.2017) נדון מי שבמקרה ראשון סייע לאחרים לרכוש בנזין ולייצר בקבוקי תבערה, ובהמשך חסם כביש ובכך עזר לצעירים אשר יידו אבנים ואת בקבוקי התבערה לעבר כלי רכב של כוחות הביטחון, בעודם רעולי פנים. במקרה נוסף השתתף בהפרת סדר במזרח ירושלים ויידה אבנים לעבר כלי רכב של משמר הגבול, בעודו רעול פנים. גם במקרה שלישי הצטרף להתפרעות ויידה אבנים לעבר כוחות הביטחון ממרחק קצר.

נגזרו עליו 45 חודשי מאסר ומאסר על תנאי. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה, כשבין היתר נקבע כי "אנו סבורים שיש לתת משקל אף למעורבותו של המערער במספר עבירות שבוצעו וזאת במשך תקופת זמן קצרה יחסית".

בת"פ 4369-05-21 (מחוזי י-ם) **מדינת ישראל נ' עביד** (17.1.22) נדון מי שהורשע לפי הודאתו בארבעה מקרים. בשלושה מהם נטל חלק בעימותים בעיסאווייה, שחלקם כלל גם שימוש (לא של הנאשם) בבקבוקי תבערה ובזיקוקים, ויידה אבנים לעבר כוחות הביטחון. במקרה רביעי יידה אבן לעבר נידת משטרה ופגע בה, וזאת במהלך חזרתו מן העבודה לביתו. נפסק, כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל. בהיותו אדם נשוי ואב לילד, שנטל אחריות ונעדר עבר פלילי, נגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על תנאי.

ראו בנוסף את פסקי הדין הבאים, מתוך הפסיקה אליה הפנו הצדדים: ת"פ 27544-05-22 (מחוזי י-ם) **מדינת ישראל נ' אבו ג'נאם** (9.5.23), ת"פ 56327-08-21 (מחוזי י-ם) **מדינת ישראל נ' סלאח** (7.3.22), ת"פ 21278-09-21 (מחוזי י-ם) **מדינת ישראל נ' נאסר** (7.6.22).

22. על רקע הענישה הנוהגת, ובשים לב לשיקולים שפורטו לעיל לרבות מספר המקרים בהם השתתף הנאשם, השימוש באמצעים פוגעניים ופוטנציאל הנזק, ואפיונו כדמות דומיננטית ויוזמת בהפרות הסדר, ומנגד העדרו של נזק ישיר, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע, בנסיבות ביצוען, כולל מאסר לתקופה שבין 25-50 חודשים, ומאסר על תנאי. בהעדר מניע כלכלי או רווח מן העבירות, לא מצאתי לשלב קנס במתחם העונש.

קביעת העונש

23. הנאשם בחור צעיר, שגדל בסביבה מורכבת. לזכותו תיזקף הודאתו במעשים, שייעלה את ההליך והמהווה גם ביטוי בפועל לנטילת אחריות. תישקלנה גם תקופת מעצרו הממושכת, והפגיעה בו ובבני משפחתו כתוצאה מן הצורך לרצות תקופה נוספת, משמעותית, מאחורי סורג וברית. משקל מסוים יינתן גם לעולה מן התעודה הרפואית שנדונה לעיל, הגם שאינה עדכנית ולא הוצג מידע אודות מצבו הנפשי של הנאשם כיום.

24. מנגד, נטילת האחריות של הנאשם לא הייתה שלמה - כמובא לעיל בסקירת תסקיר שירות המבחן. לכך מצטרפת הרשעה קודמת בעבירות ממין העניין, כשחזרתו של הנאשם לסורו למרות הרשעה זו ולמרות העונש שריצה בגינה, בביצועה של שורת עבירות על רקע אידאולוגי, מציגה נטייה מטרידה וסיכון להישנות עבירות. בכך מתחדדים שיקולי ההוקעה וההרתעה האישית אשר, לצד עונש מוחשי, מחייבים גם ענישה מותנית. המלצות שירות המבחן בכיוונים אלה מדגישות את משקלם.

25. עוד יינתן משקל לשיקולי ההרתעה הכללית. לא אחת מתרחשות במקומותינו הפרות סדר והתפרעויות אלימות הדומות לאלה שביצע הנאשם, והדבר מחייב עיצובו של מסר עונשי שישאף להרתיע אחרים מכישלונות דומים, ולגונן על כוחות הביטחון והציבור מפני פגיעה באירועים שכאלה, בפרט בתקופות מתוחות.

26. כל אלה מחייבים לגזור לנאשם מאסר משמעותי. מנגד, משום השיקולים לקולה, בדגש על משקלה של ההודאה, גילו הצעיר של הנאשם והרצון להותיר לו פתח של תקווה לשיקום, החלטתי להימנע מגזירת עונש המתקרב לרף העליון של המתחם.

27. במכלול השיקולים, נגזרים על הנאשם העונשים הבאים:

א. 36 חודשי מאסר, שיימנו מיום מעצרו - 5.5.22.

ב. 10 חודשי מאסר, אותם ירצה הנאשם אם יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע בהליך זה, למעט עבירה של הפרעה לשוטר או החזקת סכין שלא כדין, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. 3 חודשי מאסר, אותם ירצה הנאשם אם יעבור עבירה של הפרעה לשוטר או החזקת סכין שלא כדין, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו אייר תשפ"ג, 17 מאי 2023, במעמד הצדדים.